

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— kr.
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és
kiadóhivatal:

Főpiacz, a váro-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petít
soronként 5 kr./ával
számítatnak.

Parlamentünk.

Debreczen, június 21.

(K—cz.) A magyar parlament hosszu időn át arról volt nevezetes, hogy tagjai egymás véleményét még akkor is tisztelték, ha egyes fontosabb kérdésekben különböző nézeteket vallottak.

Parlamentünk történetének lapjain csak elvétve olvasunk személyeskedő vitákról, de a nagy többség minden egyes esetben elítélte akkor is az olyan modort, mely a közügyek megvitatásában nem a parlamenthez illő komolyságot, hanem a személyeskedést tolta előtérbe, minek folytán a vita ellaposodott az országos érdekek végtelen kárára.

Szenzáció tehát ritkán történt a képviselőházban. A honatyák az ország dolga után jártak, az ügyek mélyét bevilágító beszédek tartottak s a vita legnagyobb hevében sem feledkeztek meg arról, hogy a parlament méltósága előtt el kell némulni a személyeskedésnek, az egymást boszantó kiesinyességnek.

Hol vannak azok a szép idők, midőn a képviselők szónoki képességéről, higgadt vitatkozási

formáiról a külföld legtekintélyesebb lapjai a legnagyobb elismeréssel szóltak? Hol van az a kor, melyben nem gyanúsították egymást a képviselők, midőn nem az éles hang uralkodott, hanem az argumentumok tiszta fegyvere, melyre hasonló tiszta fegyverek csengésével válaszoltak?

Elmult ez az idő, ez a kor a mult egyéb szép emlékeivel. És hogy szép volt ez a mult, onnan is kitűnik, hogy pusztán a rá való visszaemlékezésben is gyönyörködünk. Akkor nagyobb volt a képviselőház tekintélye s tagjait az a tisztelet vette körül, mely nélkül egészséges parlamenti élet nem is képzelhető.

Ma részben másképpen áll a dolog. A századvégi betegség, az idegesség bevonult a képviselőházba is. Az ellenvéleményeket nem szívesen tűrik a nemzet képviselői. És ebben a hibában minden párt leledzik kisebb-nagyobb mértékben. Vezérszerepet visz ebben az ellenzék, mely különösen a minisztereket szereti abajgatni. Jogsértést tulkapást lát mindenben. Úti a kormányt ahol csak lehet, unos-untig emlegetve azokat a husos fazekakat, melyek csak a képzeletben léteznek.

Egyetlen ülése sincs a tisztelt Háznak, melyen ne vetné az ellenzék a kormány szemére, hogy zsebrákok módjára gazdálkodik az ország vagyonával és minden hibáért a kormányt és a szabadelvű pártot teszi felelőssé és hivatkozik ítéletében arra a közvéleményre, mely hovatovább végleg elhagyja az ellenzéki elégedetlenség táborát.

Ellenzéki lapokban szakadatlanul azt olvassuk, hogy féregrag a nemzet testén, hogy gyáva a nemzet s nem érdemel egyebet, mint egykori szabadságából készített szolgajármot. Ez a beszéd frázisnak talán tetszetős és megteveszthet egyeseket, kik nem akarják látni a nemzet szellemi és anyagi erejének szembeszökő gyarapodását, de azok előtt, kik utolsó husz évünk történetét oknyomozó bölesességgel tanulmányozzák belátják azt, hogy haladása észszerű, fejlődése egészséges, nem hint port a nagy világ szemébe, hanem megfontolva halad, a nemzet szívére téve fülét, hogy meghallja annak dobogását, vágyát, kívánságát.

A kritika mindenben jogosult, főleg pedig egy ország kormányzása feletti, de ennek csak

TÁRCZA.

A szöcske.*)

Kedves dajkám, a szives sors,
Kegybe' engem is fűrészt!
Tavaszi jöttén könnyű lábbal
Ugrálok a zöld fü közt.
Nincsen gondom, aggodalmam . . .
Reggelim ha elnyelém,
Rezeg szárnyam nagy örömtől:
Szöcske urfi vagyok én!

Igaz, hogy nincs szép palotám,
Sem vagyonom nincs nekem,
De kárpótol a két szárnyam,
Melylyel danám zenghetem.
Nem busulok, — mért busulnék? —
E sanyaru földtekén
Ember is él nyomor között:
Szöcske urfi vagyok én!

Hogy elsuhan a szép tavasz
S nem állandó az öröm;
Tarolt lesz a rét fűszála:
Fejem rajta nem töröm!
Mint a költő, — dalból élek
Virágos rét kebelén,
Gyűjtsön, a ki arra termett:
Szöcske urfi vagyok én!

*) Mutatvány szerzőnek Vidám Versekközim alatt megjelenő kötetéből. E kötetre felhívjuk olvasóink figyelmét.

Nevetem a szorgos hangyát
S az ostoba kis méhet!
Nagy munkában fáradoznak,
Míg én vigan henyelek.
Nem születtem a munkára,
Csak dallok a rét fűvén;
Gigerliként ugrándozom:
Szöcske urfi vagyok én!

Mikor aztán a hideg ősz
Szele mindent letarol,
Mi lesz velem: nem kutatom!
Meghuzódom valahol!
Vagy a hervadt rét haraszítja,
Takar hantot tán felém
S megszűnik a muzsikaszó:
Szöcske urfi vagyok én!

Sziron.

A méregkeverő menyasszony.

— A debreczeni levéltár adatai után írta:
Kenez Ákos.

Kereki Nagy Sámuel Debreczen város egykori főrmendere öblös tajtékpipájából ugyancsak fujta a bodor füstöket uri portájának leveles tornácán.

Előtte egy halom irás volt, tanuvalomások jegyzőkönyve, melyet a végből adott át neki a Nemes és Nemzetes Tanács, hogy mint exmissus főrmender tegyen jelentést, de sürgősen abban a főbenjáró

ügyben, mely felzavarta a békés város régen meg nem háborított nyugalmát.

Az emberek két nap óta a piacon egyébről sem beszéltek, mint a Sitke Jutka esetéről, aki a szeretője ételébe bolonditót kevert, amitől a legény iszonyu kinok közt meghalt. Özvegy anyja arannyal kiverit kék koporsóba tette egyetlen fiát s mikor Tiszteletes uram ékes rigmusokban elmondta a végtisztességen a szerencsétlenséget, a szegény özvegy asszony összerogyott és ott halt ő is szörnyet a fia koporsójánál.

Amint az eset kitudódott, a törvény emberei nyomban elmentek a Sitke Jutka csapó-utcai házába. A leány nem habozott, nem tagadott, hanem bevallott mindent, azután hetykén odaállott a hajduk elé, kik vasbilincset raktak patyolat kezére és így vezették lánczon a bírák elé, akik már akkor illő komolysággal ültek a zöld asztalnál.

Jutka nem sütötte le a szemét, mikor a hajduk bedobták az ajtón, hanem daczosan állt a tisztos szénátorok elé. Arcán nem látszott rettenetes cselekedete felett való megbánásnak nyoma se, csak formás keble hullámlásáról lehetett észrevenni, hogy a szive odabenn nem olyan csendes, mint ahogy azt mutatta

akkor van értéke, ha igazságos, mert különben pusztán akadékoskodásnak tűnik fel a kritika azok szemében, kik komolyan foglalkoznak a közügyekkel.

A mostani parlamenti ciklus is több haszonnal záródott volna be, ha meddő személyeskedő viták helyett komoly tanácskozások töltötték volna be a munkára szánt időt. Talán kevesebb dolguk lett volna a professzionatus párbajsegédeknek, de bizonyára több haszon háramlott volna a közügyekre, melyeknek javítása első sorban a képviselőház kötelessége.

Sok üdvös törvényt alkotott a mi parlamentünk s talán nem is az ő, hanem a kor hibája, hogy áldatlan és oda nem tartozó viták miatt egyes kérdések nem nyertek annyi világosságot, melyet a gyakorlatban alkalmazandó törvények okvetlenül megkövetelnek.

Talán a jövő ciklus áldásosabb lesz s a kölcsönös türelem egymás nézeteinek meghallgatásában, elfogadásában üdvösebb eredményeket hoz létre, visszaállítván egyúttal parlamentünk régi tekintélyét, mely nemcsak a képviselőházra vet fényt, hanem vele együtt az egész nemzetre.

Ott, a hol művelt, értelmes emberek, a nemzet színe-java van együtt, ott nem lesz nehéz ezt elérni s mi most kapuzáráskor, midőn üdülést kívánunk a nemzet képviselőinek, egyben szívünk-

ből óhajtjuk, hogy az őszi campagne-ra ne csak fokozott munkakedvet, hanem több türelmet is hozzanak egymás iránt azok, kiket a nemzet tudásuk, bölcsességük és tiszta karakterüknél fogva a képviselőházba küld.

— **A reichsrathból.** Egy hét múlt el már az osztrák Reichsrath elnapolása óta, de azért még igen sok, többnyire jobboldali képviselő maradt Bécsben s tanácskozik a parlamenti helyzet javításáról. Thun miniszterelnök Baerenreither kereskedelemügyi miniszter kezdesére augusztusban még egyszer békítő kísérletet tesz a németek és csehek között s ha a pártokat akkor sem tudja csak közelebb is hozni egymáshoz, Thun el van szánva, hogy azután inkább a jobboldalra fog támaszkodni s hogy ebbeli elhatározását kimutassa, Dipauli bárót meghívja a kabinetbe. Több, mint bizonyos, hogy Dipauli nem vállal tárczát olyan kormányban, amelynek élete egy sem lehet már hosszú. Mert magában a kabinetben is éles diferenciák merültek föl, különösen Kaizl és Baernreither miniszterek között. Kormányválság azonban még nincs s az csak akkor várható, ha a békítő kísérletnek nem lesz fogantaja. Thun grófnak akkor határoznia kell: vagy inkább a jobboldal, vagy inkább a baloldali pártokkal kell kormányoznia, de ingadozása nem lehet. De akármerre forduljon is, a jobboldal egyesült többségével számolnia kell.

— **A francia kormányválság.** A francia kormányválság még egyre tart. Ribot nem tudott kabinetet alkotni s Faure elnök most Sarient bízta meg a kormányalakítással, a ki békéltető, koncentrációs minisztériumot akar. Ribot törekvése a radikálisok miatt hiúsult meg, a kik a miniszteri tárczák felét követelték maguknak. Sarrien kabinetalakítása csak úgy

sikerülhet, ha kibékíti a republikánus pártokat s megegyezésre jut velük. Oroszországban fájlalják Meline bukását, mert, mint mondják, Meline erősítette meg Franciaország nemzetközi állását s most Franciaország a pártoskodás folytán visszatér az állandó miniszterválságokhoz. Az orosz lapok majdnem kivétel nélkül azt írják, hogy semmi sem óhátandóbb, mint hogy Franciaországban némuljon el a pártoskodás, visszatérjen Meline és maradjon Hanotaux, mert a mostani politikai helyzet komoly és mind az ő, mind az új világban váratlan komplikációk nem lehetetlenek.

— **A kath. autonómia.** A katolikus autonómiai alapelveinek és szervezeti szabályzatának kidolgozásával megbízott kilenczes bizottság ma délután fogott ismét hozzá alapvető munkálatához. Dr. Hoványi nagyváradi jogtanár előterjesztette javaslatát a hitközségi szervezetről, de azt a bizottság csak az egész szervezet elkészülte után tárgyalja.

— **A kath. autonómia.** A kath. autonómiai kongresszus által kiküldött kilenczes bizottság, melynek a munkássága elnökének, gróf Szapáry Gyulának betegeskedése miatt hónapok óta szünetelt, a nap délután 5 órakor ismét ülést tartott. E bizottság tagjai: gr. Szapáry Gyula elnökön kívül, gróf Zichy Nándor, gr. Apponyi Albert, báró Hornig Károly, Reiner Lajos, Hoványi József, Pásztélyi Jenő és Günther Antal. Az ülésen — mint értesülünk — Hoványi József előterjesztette a maga elaboratumát az autonómia hitközségi és kerületi (esperességi) szervezésére nézve. A bizottság vagy nem bocsátkozik érdemleges tanácskozásokba, hanem elhalasztja ülésézését, mi az egész autonómia szervezete terve felől nem lesz előtt kimerítő elaboratum.

Csak mikor a vastag fekete bőrkötéses bibliát meglátta Kis szenátor uram előtt, akkor halványodott el egy kissé és piros ajkát úgy megharapta, hogy menten kiserkedt arról meleg vére.

A hajdukat csakhamar kiintették a szenátorok és megkezdődött a vallatás. A legöregebb szenátor tar homlokára tolt az okulárét s lassu, méltóságteljes hangon, de végtelen szelidséggel így szólott *Jutkához*:

Szörnyű bűnnel vagy vádolva leányom. Megölted a vőlegényedet, a mátkádat, akinek azt hazudtad, hogy szereted. Nagyon vétkezted. Irgalmazzon neked az Isten. Őszinte bűnbánással enyhítsd előtte sorsodat. Igazat szólj. Ne tagadj semmit el bírálód előtt, kik ugyis tudják istentelen cselekedetedet. Ugy beszélj mintha a Mindenható előtt állnál, mert ha tagadsz hóhér keze veszi ki belőled gyalázatos tetted vallomását.

Mélységes csönd volt a teremben, midőn az ősz szenátor leült karos székébe s csak a toll perczegése hallatszott a nótárius kezében, ki a szenátor intelmét papírra vetette. Jutka ott állott bírálód előtt, arca lángolt s felvetvén szép fejét így szólott: vallok, csak kérdezzenek szenátor Uraimék.

— Hogy hívnak? — kezdődött a vallatás.

— Sitke Jutkának — feleli a leány.

— Hány éves vagy? Tizennyolcz leszek szenavágáskor.

— Élnek e szülőid?

— Meghaltak. Az édes anyámat a ménkü ütötte meg ezelőtt négy esztendővel, az édes apám meg agyonbúsulta magát miatta s rá egy esztendőre őt is eltemettem.

— Vannak-e testvéreid?

— Nincsenek

— Mikor ismerkedtél meg Bokros Gidával?

— Most két esztendeje.

— Szeretted azt a becsületes legényt.

— Szerettem.

— Szeretőd volt.

Verje meg az Isten, a ki ezt mondta!

— Azt mondják a tanuk, hogy a György nap estőjén is odalátták bemenni a legényt.

— Vakuljon meg mindkét szemére, aki látta — felelt sértett önérzettel Sitke Jutka.

— Miért tagadod édes fiam. Rossz lány voltál te mindig, azt mondják, akik ismertek. Úgy dobáltad el őket, mint a rongyot, amelynek nem veszi hasznát az ember. Szeretted volna szabadulni Gidától is és azért emésztetted el őt méreggel. Becsületes lány nem tesz ilyet. Czéda fehéreseléd voltál leányom, szeretőket tartottál, hamis volt a szíved, most már az Isten legyen neked irgalmas.

Jutka reszketve hallgatta a vén szenátor szemrehányását s mikor bevégezte a szenátor, erőt vett magán s előbb piros kötőjével kitorölt egy könyvet a szeméből

s nyugodtan, mintha háborgó lelkére az Isten adott volna enyhületet, így szólva:

— Tekintetes, Nemes, Nemzetes Szenátor Uraimék! Gyalázatosan hazudik az, aki rám fogja, hogy én szeretőket tartottam. Ez nem igaz. Nem szerettem soha senkit s vesse az Isten a gyehenna tűzére lelkemet, ha valaha férfi ember járt a szobámba gonosz szándékból. De sok volt az irigyem. Nem tudom, miért? Talán szebb voltam, mint azok a lányok, akik bécsi rongygyal kenték be az arcukat. Én nem bántottam soha senkit, nem hitegettem egy legényt se. Két évvel ezelőtt aratáskor láttam először Bokros Gidát. Szép legény volt, megtetszett. Sokszor találkoztunk a fonóba, meg az utczán. Azt mondta, hogy elvesz az új borra, addig keres egy kis költséget. Én is szerettem, nem tagadom. Eleinte jó ember volt. Egyszer fogta meg a derekam, a Szőke Pista lakodalmán, de én a kezére ütöttem s azt mondtam, hogy a lakodalomig nem szabad ilyet cselekedni. Ezért megharagudott és odament Szálás Péter gazduram feleségéhez s attól kezdve azzal tánczolt egész éjszaka. Az a rossz asszony meg, akit az ura már kétszer elkergettet rossz élete miatt, a szemembe nevetett és azt mondta, hogy: na lányom, megmutatom, hogy Gida sohasem fogja többé a derekadat

Oszt hogy hazamentünk, elfelejtettem a Gida gorombaságát. Másnap szembe

A zenedéből.

Debreczen, június 21.

Már négy nap óta tartó részletes vizsgálaton számol be a zenede az elmúlt tanév eredményével. A jelentkező eredmény igen öröndetes és újabb bizonyítékát képezi annak, hogy az intézet falai közt jeles tanerőkre van bízva a zenei nevelés. Igazolja ezt azon körülmény is, hogy a közel 200 növendék közül az alábbi terjedelmes névsort közölhetjük mint olyat, melynek minden egyes neve érdemes a megemlézésre. A fegyelmzett, modern és szigorú tanításon kívül a zenede igazgatósága a növendékek ambíciójának serkentése által is igyekszik a haladást biztosítani. E célra nemcsak az időszakonkénti nyilvános versenyeket rendezte, hanem a jelesebb növendékeket szorgalomjeggyel, illetve dícsérő oklevéllel is kitünteti. Ugy a szorgalomjegy, mint a dícsérő oklevél kiadása a tanár és igazgató javaslatára az igazgatóság által határoztatik meg s annál értékesebb, mert aránylag kevés kitüntetés kerül ki osztásra. Szorgalomjegyet nyer az, kinél egész éven át a szorgalommal párosult állandó, előmenetel folytán fokozatos haladás tapasztaltatott, míg a magasabb fokú kitüntetés, a díszes kiállítású oklevelek csak a felsőbb osztálybeliek részére szánvák.

A vizsgákat tegnap este sikerült hangverseny zárta be.

Mozart W. A. 14. mű 2. sz. zongora harmasát *Biedermann* Frida (zongorán) *Szilágyi* Imre (hegedűn) és *Schvarcz* József (mély hegedűn) nagy gyakorlatra valló ügyességgel adták elő.

Adamek Irma kurucz dalokat s *Dóczy* József néhány népdalát énekelte általános tetszés mellett.

Ziyuska Jolán hatásosan s érzelmesen szavalta *Kiss* József Rab asszony cz. költeményét.

Schvarcz József Hubay Magyar népdalkölteményét játszotta könnyedén. A

remek zongora kíséretet *Térei* Emma szolgáltatatta.

Térei Emma Chován Hangulatképeinek zongorán való eljátszásával aratott zajos tapsokat.

A műsor következő száma változott. *Harsányi* Emma betegsége folytán *Popovics* Helén Leoncavalló la Bohème cz. operájából énekelte.

Szilágyi Imre a fiatal hegedű virtuóz nagy képzettségre valló ügyességgel Goldmark hegedűversenyét játszotta.

A műsor legélvezetesebb s legkimagasló számai következtek ezután.

Ziyuska Irén az ő kellemes, behelzítő, de erőteljes hangján a Bűvös vadászból *Apatha* áriáját énekelte zajos hatás s a jelenlevők általános tetszése mellett.

A másik kiemelkedő száma volt a műsornak *Fleischmann* Margit zongora játéka. Chopin nehéz és fáradságos első zongoraversenyét játszotta kellő színezéssel s meglepő routinnal. — A közönség zajos tapsokkal jutalmazta a zenede legtehetségesebb zongora játékosát igazi szép játékaért. Dícsért s finom kíséretet *Fleischmann* Margit zongorajátéka hoz *Térei* Emma szolgáltatott.

A közönséget meglepéssel töltötte el a vizsgálat eredménye és a legnagyobb elismerés hangján emlékeztek meg azokról a kitünő tanerőkről, a kik szorgalma ezt a szép eredményt kivívta. Hálásan említték különösen *Ziyuskáné*, továbbá: *Baloghré* *Békessy* Rózsi, *Pavelko* Jolán tanárnők, *Brück* Gyula, *Friedmann* József és *Hitessy* Lajos tanárok neveit.

Öngyilkosság Szoboszlón.

— Saját tudósítónktól. —

H.-Szoboszló, június 19.

Feltűnő hír terjedt el a kora reggeli órákban városunkban, hogy *Süle* János r. kath. kántortanító öngyilkosságot kö-

vetett el és meghalt. A munkásnép már ekkor százával állott a piacon, hogy — mint itt szokásban van — vasárnap kösse meg a szerződést a jövő heti munkára. Tömegesen siettek, az egész város népétől három és fél évtizeden általánosan ismert *Süle* János r. kath. kántortanító lakására, ahol a hír valónak bizonyult.

Süle János 58 éves, hatalmas, öles termetű, nagy erejű ember volt. Két évvel ezelőtt, családi szerencsétlenségek folytán, a külvilágtól annyira visszavonult, hogy legkedvencebb tartózkodási helyén, a kaszinóban sem volt azóta látható. Hozzájárult ehhez rendkívül nyomasztó anyagi helyzete, amely az addig derült kedélyű, vidám lelkületű és társaságokban nagyon kedvelt embert végképpen elkésérette. Szombaton este a tépelődés tetőfokára lépett, elkéséredett, megtört lelkében. Már ekkor a robusztus alakú ember tehetetlenül imbolygott, mint báb, ide s tova. Lelki egyensúlya elhagyta, nem talált vigaszt hat szép gyermekében, kik között a legidősebb 23, a legkisebb 3 éves; nem lelt enyhelyet a család közelében, melyhez egy negyedszázad kötötte. Reszketeg kezekkel, midőn esti 11 óra után családjára nyugalomra tért, benyitott az istállóba s annak padlásán egy közönséges borjúkötéllel felakasztotta magát. Reggel 4 óra körül a cseléd szobájába benyitva, az érintetlenül levő ágy gyanússá lett előtte s keresésére indult gazdájának. Hosszas kutatás után megtalálták az istálló padlásán, meghidegült testtel. A gyorsan hívott orvosok már csak a beállott halált konstatálhatták.

Süle János rendkívül ismeretes alakja volt Hajdu-Szoboszlónak s mint ilyenek, tragikus halála általános részvétet keltett az egész városban. Több ízben volt városi képviselő, majd kaszinói választmányi tag. Utóbbi időkből nyomasztó anyagi viszonyaihoz járultak némely családi zavarok is, melyek az érzékeny, becsületes lelkű *Sülét* végképen megtörték.

jött velem a boldogfalvi uton, de mikor meglátott, lekerült a kertek alá. Én utána kiáltottam. Kelletlenül állt meg és így szólt: mit kívánsz *Jutka*? Szaporán beszélj, mert nincs időm, mennem kell a szeretőmhöz, mert *Szálás* Péter uram elment a hadházi vásárra. Haladj az utadra te is, osztán majd ha megcsókolom a szeretőm orcáját, rád is gondolok s talán estére, ha kimulatom magamat, hozzád is befordulok.

Nem tagadom Uraim, Szenátor Uraim — folytatá *Jutka* — hogy ennyi beestelenítés fájt a szívemnek. Egyet gondoltam és így szóltam *Gidának*: nem bánom én *Gida*, ha más szeretője vagy is, elvállallak én úgy is téged. Gyere hozzám alkonyatkor. Ott leszek a kis kertbe, a honnan a rozmaringot a múlt vasárnap voltam, várlak egy kis vacsorára.

Hát úgy is volt. *Gida* napszálltakor keresztül lépett a *Petri* uram kerítésén. Én már ott vártam az étellel, melybe maszlagot főztem. *Gida* éhes volt, mert a szeretője nem adott neki enni s mohón ette a mérges eledelt. Egyszerre csak felállott sápadt arczezal és át akarta ölelni a derekamat, de én ellöktem magamtól úgy, hogy kiesett a virágágyak közé. A többi tetszenek tudni. Meghalt, engem meg ide hoztak vasba. Adjanak hóhér kezére, nem bánom. Megérdemlem a halált, nem kérek kegyelmet és irgalmat, csak azt, hogy higgyék el: én nem voltam soha senkinek a szeretője...

A szenátorok esőndben hallgatták a szép leány vallomását s azután behívták a hajdukat, kik elvezették a vádlottat a városház legsötétebb tömlőcébe, az írásokat pedig kiadták *Kereki* Nagy Sámuel főrmendernek, kit a *deliberatum est* fogalmazásával megbízták.

Kereki Nagy Sámuel ur egészen beleizzadt a perirat tanulmányozásába. Nem mintha tudós fejével nem tudott volna eligazodni a sorok közt, hanem azért, mert az írásokból azt vette ki, hogy *Sitke* *Jutkának* az édes anyját *Tokodi* *Észternek* hívták.

Mikor e nevet elolvasta a főrmender ur, hát kutatgatni kezdett az elméjében. Ismerős volt ez a név előtte. Visszacsengett az a multból fülébe. Mikor még ő is fiatalabb volt, mikor még szeretett és nem költözött a köszvény lábába. Huszonkét évvel ezelőtt! Igen, akkor még *Tokodi* *Észter* is élt, akit a főrmender ur régen elfeledett. De mert eszébe jutott, hogy mennyi boldog órát töltött a szép *Észternél*, kit azután elkommendált *Sitke* uramnak, a hajduk őrmesterének feleségül. *Sitke* örült a szép leánynak, de mikor egy félév múlva a kis *Jutka* a világra jött, otthagya a város szolgálatát és úgy elment a feleségével, hogy tíz évig a hírét sem hallották. El is felejtették, legkülönösebben pedig *Kereki* Nagy Sámuel uram, ki azóta nótáriusból főrmender lett és agglegénykedése közben megöregedett.

Ifjusága könnyelmű cselekedetét el

is feledte, de most, hogy a *Sitke* *Jutka* bűnygyében kellett szentenciát mondania, háborogni kezdett a lelke. Összevetette az időt, felkutatta emlékeit s az a gyanu ébredt fel benne, hogy *Jutka* az ő leánya.

A főrmender ur izzadni kezdett, pedig a legerősebb dohánytól sem tapasztalta ezt sohasem. De azért letette öblös pipáját és szép rendbe szedvén az írásokat, egy jelentést mellékelte ahhoz a *Tekintetes* és *Nemes Tanácshoz*, melyben betegséget mondván okul, lemondott az a *xmissus* főrmenderi tisztségéről.

Sitke *Jutka* meg nyugodtan várta az ítéletet és mikor a kaczkiás tömlőcztartó kárörvendve — mert enyelgéseit nem hallgatta meg a boldogtalan leány — hírül adta neki, hogy a váradi hóhőrmester megérkezett, a leány letérdelt sötét börtönének nyirkos földjére és összetett kezekkel, könnyek közt áldotta az Istent, akitől megtört lelke irgalmat remélt.

Jutkát a szenátus palloshalálra ítélte. Itt végezték ki, ahol most a város új bérházát építik. S mikor a hóhér bevégezte munkáját s *Tiszteletes Komor* *Ádám* uram a *Miatyánkot* imádkozta a bűnös leány holtteste felett, a hajduk káplárja rémületen jelentette a várospátról távozó szenátoroknak, hogy *Kereki* Nagy Sámuel főrmender uram lakásán föbe lőtte magát és menten meghalt.

Igy vagyon ez megírva az 1715-iki esztendőről szóló írásokban...

Egyik fia a csanádi róm. catholikus egyházmegye papja s jelenleg egy főurnál nevelő, másik fia Kézsmárkon jeles tanuló. Négy szép leánya különböző korban van s atyjok halála mélyen megrendítette lelküket.

Süle Jánost, mint öngyilkost, csak az egri érsek külön távirati engedélye alapján temethetik el vallásos szertartás szerint. A külön távirati engedély delután 5 órakor érkezett meg az érseki irodából. A temetési aktust egykori szerett lelkipásztora: Fröhner Alajos püspök-ladányi alesperes-lelkész végezte az ottani r. cath. kántor tanító segédkezősével.

Süle János 34 év óta volt Hajdu-Szoboszlón mint r. kath. kántortanító alkalmazva. A tanítói pályán csaknem 40 évet töltött el.

Elpusztult községek.

A magyar állam területének két virágzó községét törölték ki két nap alatt az elemek a községek sorából. Egyiket az orkán dulta föl és hordta szét évszázados főuri kastélyával együtt, másikat a pusztító tűz hamvasztotta el, úgy, hogy az épületeiből hirmondónak sem hagyott egyet is.

Tudósításaink a két katasztrófa részleteiről itt következnek:

Gyéres, június 19.

A torda-aranyosmegyei Felső-Detrehem kisközséget az orkán elpusztította. Eg felé meredő csupasz, csonka falak, romokba hullt épületek szétszórt maradványai, itt-ott az utcán egy-egy gerenda darabokra szaggatott házfödelek mutatják a pusztító szélvihar nyomát, mialatt a lakosság hajlékától megfosztva, az időjárás szeszélyeinek kitéve, az utcákon, a kertekben s egy-egy megmaradt élőfa alatt rögtönöz magának ideiglenes menedékhelyet.

Pénteken, e hó 17-én virradóra történt a borzasztó katasztrófa. Az esti órákban esendes, termékenyítő eső áztatta a földet. Az eső azonban egyszerre elállt és iszonyatos zugással erős szélvész indult. Kicsavarta a fákat a földből, a vastagabb törzsöket derékban törte ketté, az épületeket egész kiterjedésükben ráta, szaggatta, döntögette s háromnegyed órával később, amikor már teljesen föl volt az egész község, felhőszakadás követte aorkánt. Magas vízárdat söpörte végig az utcákat, a mezőket s amit a szélvész széjjelszórt, azt a víz-ár magával sodorta.

A báró Kemény-család régi büszksége, a felsődetreheimi kastély lakatlanul, üresen, tető nélkül hirdeti a vész erejét a falu fölött. Pusztító tűzvész nem éktele-nithette volna el annyira, mint az itélet-napjának ez a szélvihara. Födeléből alig maradt egy pár gerenda, kéménye összeomlott, tűzfala ledőlt és romokban hever. Melléképületeit, mintha a föld nyelte volna el, csak egy-egy üreg mutatja a kitépett, óriási épületezölöpök helyét.

Dirib darabra szedte és széjjelszórt a vihar a báró Kemény-család tisztülakának összes melléképületeit úgy, hogy a mai napon vidékről hozatott ötven munkás egyebet sem tesz, minthogy a 100—200 méternyire elhajított s főnakadt gerendákat, oszlopokat, fedél darabokat hordja össze. Összedőlt az egész istálló s a marhaállományt csak jelentékeny sérüléssel lehetett a romok alól kimenteni.

A község többi, kevésbé szilárd épületei még jobban szétmentek. Födelek, falak, négy-ötödfelét röpültek omlottak, dűledeztek. Magtáraknak, csűröknek, istállóknak kazlaknak, sertésólaknak csupán a helye maradt. Az egész faluból

alig maradt egy-két épület kisebb sérülésekkel, azok is kedvezőbb fekvésnek köszönhetik, hogy a végsőelpusztulástól megszabadultak.

A kár így hirtelen megállapíthatlan. Hozzá értő gazdák mondják, hogy husz-ezer forintot okvetetlenül meghaladja.

Vereskő, június 19.

Somjászék gőmörmegei garamvölgyi község, amelynek 45 lakóházát és 80 gazdasági épületét hamvasztotta volt el e hó 16-án a tűz, a mai napon összes épületeivel egyetemben teljesen romokba hever egy újabb katasztrófa következtében.

Százhuszonöt esztendőn keresztül egyetlen tüzeset sem volt a községben e hó 16-ig. A község nagyrészt akkor is megmentették a szomszédos községek a Coburg herezegi tisztikar vezetése mellett. Másnap, pénteken, 17-én delután két órakor azonban ismét tűz ütött ki és a ropant szélviharban csak az első félóra alatt 140 lakóház és 300 gazdasági épület égett koromhá.

Egyetlenegy tüztenger volt az egész falu, hihetetlen gyorsasággal nyelve el, emésztve föl mindent, amit az emberek kezemunkája, szorgalma, takaréksága teremtett. Elhamvadt a templom, megolvadtak a harangok, földig égtek az iskolák, a község háza s a virágzó község helyén ma már csak egy koromfekete folt terül el, amelyen 3000 ember sir, bolyong és keresi a maga tűzhelyének nyomát.

Eddig is küzdött az inséggel a falu népe; de most a legutolsó falat kenyere is elpusztult. Háromszáz apró gyermek kér az anyjától kenyeret. De kenyér nincs. Az emberek tormalevelet szedegetnek, azt főzik meg s így próbálják éhségüket csillapítani.

Előfizetési felhívás!

A Debreczeni Ellenőr, mely huszonöt év óta szolgálja lankadatlan buzgósággal a liberálisizmus ügyét és egy pillanatra sem tért le arról az utról, mely az igazi szabadelvűség útja, a jövőben is ezen a mesgyén halad, mert tudja, hogy csakis a szabadelvű eszmék szeretete teheti nagygyá hazánkat és nemzetünket.

Huszonöt éves mult van a hátunk mögött s az a zászló, melyet huszonöt év előtt felvettünk, most is oly tiszta, mint akkor, midőn azt lapunk megindításakor kibontottuk.

És most, midőn ez új évnyegyedben lapunk tisztelt olvasóközönségét arra kérjük, hogy becsületes munkánkban szellemi és anyagi támogatásban részesítsen, egyben ígérjük, hogy a modern hírlapírás minden szellemi erejével és technikai eszközével arra fogunk törekedni, hogy olvasóink pártolását meghálálhassuk.

Lapunk előfizetési ára a régi marad:

Egy évre . . .	10	frt	—	kr.
Fél „ . . .	5	„	—	„
Negyed évre . . .	2	„	50	„
Egy óra . . .	1	„	25	„

Gyászrovat.

† Pergár Károlyné szül. Danich Ida asszony folyó hó 20-án esteli 10 órakor, életének 67-ik, boldog házasságának 43-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt, s folyó hó 22-én d. u. fél 5 órakor a róm. kath. egyház szertartása szerint a Homokkert I. járás, 58. sz. háztól a Szent-Anna temetőben levő családi sírboltba teszik örök nyugalomra. — Az engesztelő szent mise-áldozat pedig folyó hó 25-én reggeli 8 órakor fog az egek Urának bemutatni.

† Malálozás. Blattner Józsefné szül. Méréföld Eszter e hó 21-én 42 éves korában elhunyt. Temetése 23-án delután 4 órakor lesz Vörösmarty (Liba) utca 8. számú háztól. Az elhunytban Szathmáry Zoltán a „Szabadság” s. szerkesztője anyósát gyászolja.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az ígató, kiadó-hivatal s az irattárfeltek felvilágosításokat a hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Ötthon”-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknel jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

— A törvényszéki elnök állapota.

Igyártó Sándor törvényszéki elnök állapotában — mint örömmel értesülünk — javulás állott be. A derék törvényszéki elnök most már tul van minden veszélyen s állapota annyira jóra fordult, hogy 10—12 nap mulva elhagyhatja a betegágyat.

— Az új szenior. A debreczeni kollégiumban a jövő iskolai évben Bogdán Lajos esküdt felügyelő és gimnáziumi segédtanár lesz a szenior. Az idei szenior, Soltész Elemér tanulmányai öregbitése végett, miként egyik előde Szabolcska Mihály tette, Párisba megy s a Sorbonne hallgatójául iratkozik be.

— Debreczen város térképe. Debreczen sz. kir. város kisméretű térképéből, mely főképpen az új utca elnevezések tekintetében szolgál utmutatóul egy példányt vettünk ma. Mint értesülünk munkában van Debreczen sz. kir. város 1:60 méter méretű térképe, melyen már az új házszámok is fel lesznek tüntetve s a térképhez a régi és új házszámok kimutatását is mellékelni fogjuk. Ez egy hó mulva fog megjelenni. A most megjelent térkép Aczél Géza városi főmérnök szakavatott munkáját dicséri kiválóan.

— Madarász József aranymandátuma. Ritka ünnepet ült ma a sárkereszturi kerület választópolgársága. Ötven éve annak, hogy ugyanazt a képviselőt küldi ugyanazzal a programmal a képviselőházba. Nemesak Magyarországon, de alkotmányos országban egyáltalán nem volt még erre eset. Madarász József ünneplésére sok képviselő utazott le a fővárosból, akiket a sárbogárdi állomáson az ezrekre menő tömeg lelkesen üdvözölt. A vendégek a pályaudvaron érkeztek, ebéd után pedig

száz bandérium vezette őket a sárkereszturi kerületbe. A község főterére, a közgyűlésre mentek, amelyet Forgách Endre nyitott meg, hangsúlyozva a mai nap jelentőségét. Az egyes küldöttségek üdvözlése után az agg képviselő mondott meghatva köszönetet. Az öreg Madarász beszélt ezután meghatottan. Az ünnepély programjának egyéb részei is nagy érdeklődés mellett folytak le.

— **Hivatalos órák a pénzügyigazgatóságnál.** Az érdeklődő közönség tájékozása végett közöljük, hogy a debreczeni kir. pénzügyigazgatóságnál és a kir. adóhivatalnál a hivatalos órák tegnapról kezdve ismét úgy tartatnak meg, mint azelőtt. Ezek szerint a hivatalos órák reggel fél 8 órakor kezdődnek és délutáni fél 2 óráig tartanak.

— **Esküvő.** Grósz Sámuel budapesti gyógyszerész, a magyar gyógyszerész-irodalom egyik ismert, kiváló munkása, ma délelőtt esküdött örök hűséget az izr. templomban Sorger Margitnak, Sorger József ügyvéd művelt, bájos leányának. Az ifju pár a déli vonattal Budapestre utazott.

— **Az alsó-szabolcsi nyírvízlecsapoló-társaság** ma tartotta közgyűlését Szapáry György gróf elnöklése alatt. Lapunk zártkörűen még folyik a közgyűlés, részletes tudósítást csak holnap hozunk.

— **Juhász Ilona és Komjáthy János pere.** Tudvalevőleg Juhász Ilona a debreczeni szintársulat volt primadonája szerződés szegés czimén pert indított Komjáthy János igazgató ellen, mikor az őt, mivel a színügyi bizottság nem fogadta el kóloratur énekesnőnek, a társulattól elbocsátotta. Juhász Ilona ezer forint kártérítést követel Komjáthytól. A járásbíróóság Juhász Ilonát keresetével elutasította, ki az első foku bíróság ítéletét megfellebbezte. A fellebbezési tanács Rotler Béla törvényszéki bíró elnöklése alatt ma tárgyalta Juhász Ilona fellebbezését. A tanács ma nem döntött, hanem kimondta, hogy Juhász Ilona kontra Komjáthy János elleni perben e hó 28 án reggel 9 órakor hirdeti ki a határozatot.

— **Évzáró vizsgálat.** Az ágost. hitv. ev. elemi iskolában az évzáró vizsgálat holnap, szerdán fog tartatni és pedig délelőtt 9—12 óráig a fiukkal, délután 3—6 óráig a leányokkal.

— **Vizsgálat a dorogi gyilkosság ügyében.** Megiruk annak idején lapunkban, hogy H.-Dorog község határában meggyilkolva találtak egy fiatal kocsislegényt. A vizsgálat adatai akkor azt látszottak igazolni, hogy a gyilkosságot Molnár János dorogi gazdálkodó, a meggyilkolt gazdája követte el. A esendőség Molnárt le is tartóztatta s még most is a debreczeni ügyészség fogházában van. **Harcsányi** Gusztáv vizsgálóbíró Sinay irnokkal ma reggel kiutazott H.-Dorogra, hogy a vizsgálatot a helyszínén ejtse meg.

— **A toalette színe.** Az angol divathölgyek végre beláták, amit a festők és más művészi izlésű férfiak már régen tudnak, hogy a csinos arczhoz legjobban áll az olyan toalett, melynek színei az arcz, szemek vagy haj színével némileg megegyeznek. A londoni hölgyek most tehát arra törekcsenek, hogy lehetőleg „saját színeikbe” öltözködjének, ami igen jól fest. Világosszöke, rózsás arczu nők a sárga, kék és rózsaszín legkülönbözőbb árnyalatait hordják; az olyan hölgyek, akiknek az arca se nem szöke, se nem

sötét, előszeretettel homokszínű ruhában járnak. A barnák a barna, vörös vagy kék színeket részesítik előnyben, de legtöbbször fekete ruhákban járnak, mely a szemek színei szerint feketével vagy késsel van díszítve. Legjobban azonban a fehér színt kedvelik a fiatal hölgyek és fehér öltözéket hordanak azok is, akik nem fiatalok ugyan már, de azt óhajtják, hogy őket fiataloknak tartsák.

— **Hölgy estély.** A Zóna asztal társaság, mely rövid fennállása óta is egyik jelentékeny tényezője lett a debreczeni társadalmi életnek, folyó hó 25-én nyári mulatságot (hölgy-estélyt) rendez amely iránt már is igen élénk érdeklődés mutatkozik. A meghívó tartalma a következő:

A debreczeni Zóna-Asztal-Társaság folyó hó 25-én a helybeli Polgári Lövölde helyiségében Nyári mulatságot rendez, melyre a „ZAT” tagjait és hozzá tartozókat tisztelettel meghívja a vigalmi-bizottság. Részvételi jegyszemélyenkint (vacsorával 3 korona. (Előjegyzések a Dréher-féle söresarnokban eszközölhetők. A részvételi jegyek f. hó 23-ig kiváltandók. (Kellemtelen idő esetére fődött helyiségről gondoskodva van.)

— **Verekedés egy temetésnél.** Csunya jelenet játszódott le vasárnap délután az új rákoskereszturi temetőben. Valamit özvegy Veress Sándornét temettek. Az asszony életében pörben állott idősbik fiával, a ki azzal vádolta, hogy az atyja halálakor hátrahagyott örökségében anyja és a saját öcsese megrövidítették. Anyját ez annyira elkésértette, hogy buskomorrá lett és betegeskedni kezdett. A mikor meghalt, a vádaskodó fiut kiutasította a halottas házból az öcsese. A temetésre azonban mindenek dacára elment a perlekedő bátya. A mikor a kóporsót elföldelték, a fiatalabbik testvér oda lépett a bátyához így szól:

— Te vitted a sirba anyánkat!

Ez annyira dühbe hozta a megszólítottat hegy kétszer arczul esapta testvérét. De ez sem volt rest, hanem visszadta az arczulesapást. A botrányos jelenetnek a közbelépett gyászoló rokonok vetettek véget.

— **Szervusz!** Könnyen barátkozó és igen szívélyes nemzetség vagyunk; nem szeretjük a pózt és a tekintélyeskedést. de még az érintkezés feszességeit se. A kemény kráglit is csak ádáz tusakodás után akezeptálta a kurta, de tekintélyes körméretű magyar nyak, a gomboknak pedig kevés dolgot ad az igazi hunmagyar. A hajlongást külön kell megtanulnunk a táncztanár uraktól és így is hamarosan elfelejtjük ezt a hopp-mesternek való hajbókolást. A „feszély”-t még szóban se türi a tözgyökeres magyar nyelv, annál kevésbbé a mindennapos forgolódásban. Brudernek fogadjuk a jóképű idegent, ha a becses nevét el is feledjük megjegyezni. Az ujmódi persze sok minden formát behonosított a spanyolságokból, egy egy kedves vonása az ősi szívéységnek kopárba veszett és manapság már sértés számba se megy, ha valaki urnak szólítja felebarátját.

A képviselők tegeződésének szép korszaka is lehanyatlott immár, mióta nemcsak szóban és írásban él a demokráta szellem, hanem külön klubot is alapítottak a számára. Hanem azért a bruderokodás ideje még nem mult el végképen. Járra még uri társaságban, hogy tüstént letegezze az ember azt a nyájas ismeretlent, akivel épen most fogott kezét először életében. Persze, tapintat dolga ilyenkor megérezni hogy a lebruderzett ismeretlen ne tartozzék oda, a hova — nem tegeződik az ember. A nevét is megtartani azonban a letegezett

egyénnek felesleges dolog, különben nem eshetnének meg ilyen elmés kis históriák, a melyet ma beszélt el nekünk egy barátunk, a kinek szintén szk a pertu pajtása. A mi jóbarátunk csendes magánosságban andalgott a Kossuth-utczában, a mikor eléje toppan egy jóképű ismeretlen és szívélyesen nyújtja felé a kezét.

— Szervusz öreg!

— Szervusz vén ezimbora!

Miután egyiknek se volt határozott uticzélja, együtt haladtak tovább a főpiacra a nagytemplom felé. A mi jó barátunk nem tartozik a tudatlan emberek közé, arról azonban, hogy vajjon kinek is hívják az ő te tu pajtását, sejtelve se volt, valamint arról se, hogy hol is találkozhatott vele valaha. De azért igen szíves beszélgetés mellett sétáltak tovább, mikor a Tisza-palota előtt hozzájuk csatlakozik még egy harmadik jó kinézésű férfi.

— Szervusztok urak!

— Szervusz!

A két tagu ismeretlen most már mint háromtagu ismeretlen sétált tovább, mert ennek a frissen csatlakozott ismeretlennek — egyikük se tudta a nevét. A hármás séta azonban csak a nagytemplomig tartott. Itt a hármás számú ismeretlen jóbarát bucsuzott.

— Szervusztok fiuk én itt befordulok.

— Szervusz.

Hogy aztán ketten maradtak, az első számú ismeretlen odafordul a mi barátunkhoz.

— Ugyan kérlek, nem tudod, ki volt ez: én istucse nem emlékszem a nevére.

Erre a kérdésre már a mi barátunkból is kitért a kíváncsiság:

— Hogy ezt hogy hívják, azt nem tudom, de én nagyon mág volnék elégedve, ha legalább azt tudnám: hogy is hívnak — téged . . .

. . . Nem írjuk ki a nevét, a mi gyöngé memóriájú barátunknak, a ki nekünk elmondta ezt a históriát, mert — őszintén szólva — mise tudjuk az ő nevét. Hanem azért bruderságban vagyunk vele.

— **A krajczár vége.** A Nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszterurnak 40918. számú rendelete folytán közhírré tétetik, hogy az ausztriai értékű 1 azaz egy krajczáros és fél krajczáros réz váltópénz a magánforgalomban csak 1898. évi június hó 30-ig fogadandó el, az állami pénztáraknál és hivataloknál pedig csak 1899. évi december hó 31-ig fogadhatnak el s hogy 1899. évi december hó 31-dike után azok sem név értékükben sem anyagi értékük megtérítése mellett többé sem fizetesképpen el nem fogadhatnak, sem be nem váltattanak. A városi tanács.

— **Találtatott.** Egy nőstény kölyök vizsla, fehér szőrű, májszínű foltokkal találtatott. Igazolt tulajdonosa átveheti Prágai Lajos gedász Bethlen u. 25 szám alatti lakásán.

Epigrammák.

Az emberek.

Tavaszt kíván az emberek egyike,
Míg forró nyárra vágyik a második, —
Gyűlölt előtte, mit szeret az . . .
Átkoz ez, addig az áldja neved.

Alcaios.

Oh, mennyi század szállt le a sirba már!
És hány ezer zsarnok koronája dőlt
A gyáva, hitvány földi porba . . .
Mig a te hirneved: Alcaios, é!!

Már szent Athén szobra le omla rég,
Elhamvadt fényét Róma siratja; ám
Rendülve szól a lant, s dalodban
Fönnmaradt hirneved, Alcaios! élsz.

Rácz Lajos.

— **A beteg.** Nagyon savanyu képü ember botorkált be ma reggel a kórházba. A hogy emelte a lábát, ahogy sziszegett, ahogy a kezeivel integetett, hogy jaj, jaj, végem van, nyilvánvalóan látszott, hogy az egy tökéletes beteg ember.

— Hát mi baja.

— Jaj, kérem szeretettel a nagyságos urakat — nyögött az ember — fáj mindenem. Meghalok én, meglássák.

— Aztán hogy hívják magát?

— Csimbraha Jánosnak.

— Hova való?

— Gyöngyösre.

— Szürszabó ugy-e?

— Igenis kéremalásan. Oh jaj az oldal! Ugyan honnan tetszik tudni? Oh jaj nekem.

Onnan tetszett csak tudni, hogy Gyöngyös város csak nemrég nemrég figyelmeztette a kórházakat Csimbraha János polgártársra, mint a ki abból él, hogy betegségek ürügye alatt fölveteti magát s ott kosztol dolog nélkül, míg ki nem lökik. Akkor megy a másikba s a tartásdíját természetesen Gyöngyös város fizeti. Ezuttal azonban pórul járt, mert átadták a rendőrségnek Csimbraha Jánost s haza fogják toloncolni.

— **Félfegy.** Egy napszamosforma ember sündörgött a minap a hippodrom előtt. Nézte nézte a tolongó, sürgölődő publikumot, neki-dől a kerítésnek és nyugodalmasan pipázgatott.

Később észrevett valami ösmerést, puczesosan kiöltözött, lakkos eszimas legényt, szivar füstölt a szájában.

— No — szól neki mosolyogva az öreg — te is a czirkuszba iparkodsz?

— Én is hát — így a legény — maga is bejöhetne mán.

— Be, bemönnék, de drága.

A legény megpecszegteteti nádpálcájával a csizma szarát, nagyott szippant a virsziniából s büszke fölénnyel mosolyog.

— No no — mondja — gyűjön velem, ha van egy hatosa.

— Hogy ne vóna.

Aztán mennek ketten a pénztár felé. Bent már csöngettek, az eszterhaj alatt csak ritkán van egy-két ember. A legény megkocogtatja az ablakot.

— J' estét adjon isten. Hogy a czirkusz tekintetős ur?

— Karzat, husz krajczár — szól ki a pénztáros a kis ablakon.

— Nno adjon egy czédulát huszér'.

Szép gondosan belefűzte a kalapja pántlikájába a jegyet, aztán koczog még egyszer.

— Adjon még egyet a komámnak is: de tizér ám.

— Mit? Tiz krajczárért?

— Igön hát.

— Nincsen, tizért nincs.

— Ejnye — mondja a legény — nizze meg tekintetes ur a komámat; csak egy szemire lát, félvak az istenadta, fél czédula dukál neki . . .

Az öreg bizony később is ott pipázgattott a kerítésnek dölve, csöndesen.

Párisi családi élet.

A németek tudvalevőleg nem a legjobb véleménynyel vannak a francziák szokásairól és erkölcséről és különösen a párisiakat úgy tekintik, mint a ledérség és léhaság mintaképeit, kik csak is a léha élvezetekért tudnak lelkesülni. Ennyi ked-

vezőtlen vélemény mellett annál meglepőbb egy német lap cikke, melyben teljes elismeréssel dicséri a párisi polgári osztály ernyedetlen szorgalmát, takarékoságát és tiszta családi életét.

Gyakran lehet hallani, így szól többek közt a német lap, hogy Párisban nincs családi élet. Ez tévedés. Valamint tévedés az is, mintha minden párisi az élvezetek után szaladna. A nagy vagyont felett rendelkező osztályok mohón élvezik a franczia főváros ezerféle szórakozásait és gyönyöreit. Hogy ez alatt a családi élet bizalmassága és tisztasága sokat szenved, az a dolog természetéből folyik. Monsieur a klubban, madame a boudoirban tölti életét, a leánygyermeket kolostorban, a fiukat nevelőintézetben neveltetik. Sport, toilette, szerelmi kalandok, intrikák és rendjel után való futkározás tölti be a családfele egész életét.

De a párisi polgárokat nem a legfelsőbb tizezrek után kell megítélni. A párisi lakosság legnagyobb része a közép- és kis polgári osztályból sorakozik, melynek a nagy város szórakozásaiból alig jut ki valami, de annál több a nehéz munkából, és gyakran a nélkülözésből is. Ez a társadalmi osztály nem ér rá a fényes körmeneteket és nyilvános ünnepélyeket megbámulni és még kevésbé azokban résztvenni. A párisi polgári sok százezrei még csak a színházak és hangversenyek látogatását sem engedik meg maguknak. Mert a mi az igazi párisit, szorgalmán kívül, legjobban jellemzi, az bámulatos igénytelensége és takarékosága. A párisi polgárság tulnyomó része oly visszavonultan él, mintha a világ legfélreesőbb zugában lakna. Egyedüli szórakozásuk a nyilvános kertekben való sétálás. Kirándulásra a legritkább esetekben szánják rá magukat, mert az pénzben kerülne. Es ez alól a jómódu osztály sem tesz kivételt. Gazdag kereskedők, pékek, mészárosok és egyéb iparosok leányai és feleségei nap-nap után, a vasárnapokat sem véve ki, reggeltől, estig ott ülnek a pénztárnál és dolog közben ráérnek a vevőkkel jókedvűen enyelegni.

Ha aztán este üzletzárta után egy kis sétát tehetnek, teljes a boldogságuk.

A művelt osztálybeli családok ha friss levegőre vágyódnak, kiülnek az erkélyre. Az apa rágyújt egy cigarettára, az anya ölben pihenteti fáradt kezeit, a gyermekek körülöttük játszadoznak, vagy pedig benn a szobában homályos világítás mellett körmölök a föladatukat. Akárhány jómódu családban házi ipart üznek mellékkereset gyanánt. Kávéházba, vendéglőbe ritkán látogat el a párisi polgár. Erre nincs se pénze, se ideje. Korán fekszik, mert fáradt teste megkívánja a pihenést. Minden kívánsága abban kulminal, hogy gyermekeit minél jobban nevelje és hogy azoknak minél kényelmesebb lételt biztosítson. Ilyen emberek lakják a szajnai Bábelt, hová sok jó erkölcsű városból elmehetnének a lakosok szorgalmát, takarékoságát és családiasságot elsajátítani.

TÁVIRATOK.

— *A Debreczeni Ellenőr* saját tudósítójától. —

A háboru.

— A legújabb hírek. —

Madrid, június 20.

Blanco tábornok Correa hadügyminiszterhez intézett táviratában kijelenti, hogy a holttestek megsemmisítése teljesen távol áll a spanyol hadseregtől, a mely mindenkor mintaképe volt a vitézségnek, a nemeslelkűségnek és az emberiségnek. A távirat azt mondja továbbá: Nunez ezredes Puertó-Principenél megverte a felkelőket, a kik 38 halottat vesztettek. A spanyoloknak 6 halotjuk és 44 sebesültjük volt.

Madrid, június 20.

New-Yorki magán távirat azt állítja, hogy Schafter tábornok expedíciójával tegnap partra szállott Sanjago de Kubánál. Sanjago de Kuba megtámadása közvetlenül küszöbön áll.

London, június 20.

A Deily Telegraph-nak jelentik Washingtonból, hogy Miles tábornok vezénylele alatt expedíció indult Puerte-Rikoba.

Madrid, június 20.

A minisztertanács tegnap parlamenti ügyekkel, a háborúval és a gazdasági helyzettel foglalkozott. A belügyminiszter bejelentette, hogy nem kapott táviratokat Hongkongból. A hadügyi és gyarmatügyi miniszterek kijelentették, hogy nem kaptak híreket a harezterről. A miniszterek a hozott határozatokat teljesen titokban tartják.

New-York, június 20.

Le Mole St.-Nikolas f. hó 18 áról kelt távirat szerint, több amerikai szállítóhajót láttak Sanjago de Kuba közeleiben.

Gibraltár, június 20.

Egy angol gőzhajó kapitánya jelentette, hogy a spanyol hajórajt Cap de Gala-nál látta.

Washington, június 20.

A Kaiserin Maria Theresia osztrák-magyar torpedohajó tegnap az osztrák-magyar alattvalók védelmére Kingstowba indult.

Vegyes.

Francia-magyar háborúság Párisban.

A Libre Parole ez a hírhedt párisi antiszemita ujság, melyet Magyarországból kitiltottak örökös magyarellenes támadásaiért s a románok legyezetéseiért s mely élénk részt vesz a románok által Franciaországban, Belgiumban, Német-, Angol- és Olaszországban Magyarország ellen szervezett agitációban, nemrég „egy román” aláírással megint dühtől tajtékozó cikket közölt Magyarország ellen, mint lapunk párisi levelezője írja. Mérgét főképp a magyar sajtó, Budapest és a magyarok ellen szórja, s legjobban kijut belőle Chélard Raoul francia hírlapírónak, a ki el van benne nevezve mindennek, csak jónak nem. S a tisztelt ismeretlen román ur azzal véli az antiszemita lap olvasóit megnyerni, ha azt híreszteli Chélardról, hogy magyar barát zsidó. E támadásra a Petit Parisien, ez a majd fél millió példányban megjelenő lap három hasábos vezércikket közöl, erélyesen visszautasítva a Libre Parole tajtékozó dühét. A lap majdnem egész terjedelmében közli azt a cikket (Franciaország és Magyarország) melyet Chélard írt a Revue Britannique legutóbbi számában.

VIDÉK.

Leégett község. Sumjász gömör-megyei, garamvölgyi község, amelynek 45 lakóházát és 80 gazdasági épületét hamvasztotta volt el e hó 16-án a tűz, a tegnapi napon az összes épületeivel egyetemben, teljesen romokban hever egy újabb következtében. Százhuszonöt esztendőn keresztül egyetlenegy tüzeset sem volt a községben e hó 16-ig. A község nagy részét akkor is megmentették a szomszédos községek a Koburg hercegi tisztikar vezetése mellett. Másnap, pénteken, 17-én délután két órakor azonban ismét tűz ütött ki s a roppant szélviharban csak az első félóra alatt 140 lakóház és 300 gazdasági épület égett koromná. A nyomor igen nagy.

Jubiláló jegyző. Makay Miklós, Szabolcs vármegye Eszény, Szalóka és Agtelek körjegyzője e hó 18-án ülte meg jegyzői működésének 30 ik évfordulóját. A jubilé körjegyzőt a tiszai járás jegyzői kara élénk ovációkban részesítette ez alkalomból, kartársai pedig egy értékes aranytollal és egy ezüst tintatartóval lepték meg. Báró Feilitzsch Berthold főispán és Mikecz János alispán pedig rendkívül meleg hangú üdvözlő iratot intéztek a hivatalában pontos, községeknek népe körében közzszeretnek örvendő körjegyzőhöz.

CSARNOK.

Föltámadás.

Regény. 28.

— Irta: **Uriel.** —
(Folytatás.)

A báró uron most valami ideges nyugtalanság és érzékenység észlelhető. Jó szimatu ember lévén, tudja, hogy Somorjay, a ki legbensőbb barátja a vaskezü belügyminiszternek, előbb-utóbb utódja a mostani belügyminiszternek, a ki csak ideiglenesen fogadta el a tárczát. Elfogadja Somorjay meghívását a jövőre való tekintetből s most mit tapasztal? Az államtitkár és a belügyminiszter ottaz oszlopnál valami pelyhes állu ügyvédecskével diskurálnak. Bizonyos Abay Imrével, a kinek apja a báró ur megyéjében segédlevéltáros volt. Az államtitkár ur és a belügyminiszter ur ő excellenziája, mintha nem is vennék sokba a báró urat. A sok paraszt!

A belügyminiszter ur szemlátomást a legnagyobb figyelemmel hallgatja a párbeszédet, a mit államtitkár barátja a fiatal ügyvéddel folytat.

— Az igazságügyminiszteriumban csaknem mindenki elolvasta a büntető eljárásról irt cikksorozatát.

Abay nem palástolja el örömét. Az államtitkár folytatja.

— Fölhívtam cikkeire az igazságügyminiszter ő excellenciájának is a figyelmét.

— Ez igazán nagy örömet okoz nekem, méltóságos uram s jutalmam abban találok, ha használható eszmék is bukkannak föl dolgozataimban.

— Épen ezért foglalkoztunk annyira munkáival. Mert éppen a reformok korszakát éljük. Át van hatva a kormány a jogász-közönség buzdításaitól s gyökeres reformokat akar az egész vonalon. Ugy mellest mit tart kegyed rólok?

— Legégetőbbnek tartom a családjog kodifikálását, keretében a polgári házassággal. Magyarországon van nyolczféle vallás, nyolczféle felfogással a házasság megkötéséről, érvényéről és felbontásáról. E különböző dogmák egymással ellentmondanak, gyakran kiegyenlíthetetlenül is összeütköznek és ez által családokat kergetnek boldogtalanságba...

A vitába beleszól a belügyminiszter is.

Ő excellenciája ismételtelen helyeslőleg bólint fejével; az államtitkár ur ő méltósága, a ki mélyen elgondolkozva áll az új ember előtt, sötét szeméit melyeken egy új eszme fénye ragyog át, fölveti.

— És mit tűzzünk ki fölül a köztelmi jog terén?

— Az egyén teljes cselekvési szabadságát. — Élénken vág közbe a belügyminiszter.

— Ez öt szóban kifejezett mindent. A teremből behatoló zaj árja, a sürgőforgó vendégek serege kissé megzavarja a további beszélgetést.

Az államtitkár ur méltóságos karját gráciával akasztja a fiatal ügyvéd karjába s átvezeti a vendégek tömegén. Néhol megállót tart vele s bemutatja valami nagy urnak:

— Abay Imre dr.

Hanem az előkelő hölgyeket kikerülik, a méltóságos ur nehéz helyzetben van tisztelt fiatal barátjával szemben, a ki egyszerű lateiner ember, még csak nem is tartalékos es. és kir. hadnagy. Abay őszintén bevallja, hogy katonáknál a káplárságnál nem tudta magasabbra vinni.

A hölgyek előtt feltűnik a hórihorgos államtitkár karján a deli fiatal ember. Büszke pillantások vetődnek feléje; egyik az alakját találja szépnek, másik világos nagy szemét csudálja, melyből — mint megállapították — egy álmodozó lelke tekint ki.

A kopott báró méltóságos felesége nyugtalanul viseli magát; ő méltósága meg van ütközve, hogy az államtitkár ur ilyen rosszul válogatja meg a vendégeit. Adandó alkalommal, a kellő tapintatos formák között el is mondja a méltóságos államtitkár ur kedves nevének. Mivé válik a magyar előkelő világ, ha az irnokokat is bekecsgetik már.

A belügyminiszter és az államtitkár a nem tánczó urakkal mulatnak. Oda-vegyül a komániába Bendey Pál és Zsiga doktor is. Ők is akarnak már valami okosat hallani. Az okos dolgok bizony nagyon unalmasak, de rákiváncsoznak néha mégis, különösen midőn az émedység eltelnek a sok léhasággal.

Zsibay Gábor a „vasszáju képviselő” viszi a szót. Protektori leereszkedéssel beszél Abayhoz:

— A jövő választás alkalmával a párt okvetlenül számít önre.

Fölhangzik a zene.

Fölállnak az első négyesre.

Bendey és Zsiga doktor elfogják Abayt.

— Diadal, diadal!

A fényesen kivilágított teremben, a vendégek sorfala között, mindhárman a gazdagon felszerelt buffet felé tartanak.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

* **3½ százalékos kincstári jegyek.** A pénzügyminiszter intézkedett, hogy az 1870. évi XI. t. cz. 4. § ának korlátain belül a 4 százalékos hat havi lejáratu m. kir. kamatozó pénztári utalványok mellett, a felmerülő igényekhez képest, három és fél százalékos kamatozó és három havi lejáratu ily utalványok is kibocsátassanak. A kétféle m. kir. kamatozó pénztári jegy forgalmát külön fogják kimutatni.

* **Beteg állatok.** Bár utóbbi időben terjedt hazánkban a sertésvész, de az idén május hónap egészségesebb állapotokat mutat, mint a múlt esztendő. Ugyanama korszaka és az idej. júniusban is kisebb számú zárlatok történtek mint az idén májusban. A sertésvész különben múlt-félben is van már és a vérsavóval tett nagyobb arányú ojtási kísérletek azt mutatták, hogy ha az ojtást kellő időben végzik, meglepő eredmények érhetők el. A sertésvész Ausztriában kevésbé van elterjedve, valamint a takonykór is, de ez a betegség is erősen javul nálunk a mallein használata által. A ragadós tüdőlob hazánkban kiirtottnak tekinthető, a száj és körömfájás is csak csekély mértékben jelentkezik, míg a sertésorbáncz miatt még 46 község van zárlat alatt.

* **Új szabadalmak.** A m. kir. szabadalmi hivatal a következő találmányok leírását küldte be:

Javítások gázélelő automatákon. Ujítás szélrostan. Izzólámpa levehető üvegkörtével. Villamos eke. Automatikus kocsibekapcsolás. Automatikus elektromosan működtetett jelzőkészülék vasuti összeköttetések meggátolására. Trágyaszóró gép. Ujítások multiplex telegráfokon. Uj irodai jelzőtábla. Kénsavval hajtott forgómotor.

Ujítások egyvágányu vasuti pályák ellenőrzésére szolgáló készülékeken. Uj czitera. Ujítások aranyat, ezüstöt tartalmazó érczek kikészítésére és ezen fémek kivonására szolgáló eljárásokon és készülékeken Ujítások acetilén fejlesztőkön. Eljárás és berendezés elektromos energia átvitelére. Telefon-készülék nagyot hallók számára. Oxyliquit új robbantó anyag. Hamvázógép, nád és efélék számára. Mindazok, akik a találmányok iránt érdeklődnek, azok leírását és rajzait kamaránknál megtekinthetik. Debreczen, 1898. június 15. Kereskedelmi és iparkamara.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. június hó 21-én.

Államadésság:

Magyar aranyjárdék 4% —	121.25	121.75
„ vasuti beruházási köt. 4½% —	120.—	121.—
„ koronajárdék 4% —	98.80	99.30
„ regále vált. köt. 4½% —	100.30	100.80
Osztrák aranyjárdék 4% —	121.50	122.—
Egységes államkötvény 4½% —	101.20	101.70
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	139.50	140.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény —	397.—	397.50
Osztrák hitelbank részvény —	357.50	357.70
Magyaripar- és keresk. bank. r.	105.—	105.50

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogban 4%-os sorsj.	122.—	123.—
„ 3%-os —	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	120.—	121.—
Magyar vörös keresztsorsjegy	10.75	11.25
Osztrák —	20.25	20.75
Olasz —	12.—	12.25
Bazilika sorsjegy —	6.75	7.—
Jó-sziv —	4.—	4.40

Pénznekem:

Cs. és kir. arany —	5.65	5.74
20 márkás arany —	11.78	11.82
20 frankos arany —	9.52	9.56
1 Sovereigns —	12.—	12.04

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. június 20-án.

A magyar buza 5 krral drágább lett. A kínálat a mai kész buzaüzletben csekély volt. A kereslet korlátolt olyannyira, hogy a forgalom csak néhány kisebb tételre szorítkozott, a melyekért 5 krral magasabb árakat fizettek. Külföldi búzát jól kínáltak, de a kereslet hiánya következtében a forgalom szűnt.

Rozsban igen csekély volt a forgalom 40 krral olcsóbb áron.

Tengeriben vételkedv hiánya miatt csekély volt a forgalom.

Zabban a forgalom mérsékelt volt változatlan áron.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 78 k. 13.85 forinton, 200 mm. 77 k. 13.80 forinton, 500 mm. 76 k. 13 forinton, 100 mm. 75 k. 13.— frton, 300 mm. 77 k. 14.95 frton, mind három hónapra.

II. Natáridő-üzlet.

Az irányzat csöndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	9.17—	9.18
„ márcz.—ápr.	11.20—	11.25
Rozs szeptemberre	5.85—	5.87
Tengeri máj.—jun.-ra	4.89—	4.91
Zab szeptemberre	5.65—	5.67

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra	11.18—	11.22
„ őszre	9.15—	9.16
Rozs szeptem.	6.86—	6.87
Zab —	5.64—	5.65
Tengeri máj.—jun.	4.90—	4.91
Repcze augusztusra	12.60—	12.70

Bérekocsik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 8 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-151 esti 9 óráig	8	2
II. Órasszámra.		
Fél órára	40	30
Háromnegyed órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára vagy kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város szompón belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetőseknei (valláskülönbség nélkül), ha a végzettség a templomban történik	2	1 40
A temetőbe ki és vissza	1 20	80
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	60	40
A színházba menet	80	60
A színházból jövet	50	30
Bármely vasúti indóház vagy raktházhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	80	60
Éjjeli menet vagy jövet kézi táskával	50	30
A kocsis mellé elhelyezett minden darab malha után 10 kr. jár		
A koreselyező vagy csónakázó tóhoz, szakorgyár, légszuszgár, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
Minden következő órára	40	30
A katonai lakományhoz és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítottak.

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**
Főmunkatárs: **Ujlaki Antal**

4426. sz.
1898. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, miszerint Grünbaum Mór, Szentpáli Gábor és Erdős Mihály végrehajthatóknak Szabó Gábor és neje elleni végrehajtási ügyében 44 frt, 100 frt és 135 frt tőkekövetelések és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a konyári 596. számú tjkvben A. I. 33. hrsz. a. foglalt ingatlanra az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §-a értelmében egészben 160 frtban, — a konyári 597. számú tjkvben A. I. 32. hrsz. alatt foglalt ingatlanra 160 frt, a konyári 597. sz. tjkvben A. I. 2068., 3104., 4493., 1170/b., 3654/a., 4069/a., 4516/b., 848. 2608. r. szám alatt foglalt birtokokra 1458 frtban, a konyári 597. számú tjkvben A + 949/b. hrszám alatt foglalt ingatlanra 126 frtban, a konyári 1386. sz. tjkvben A + 846. hrsz. alatt foglalt ingatlanokra 20 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **1898. évi július hó 30-án d. e. 9 órakor** Konyár község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 16 frt 16 frt, 145 frt 80 kr., 12 frt 60 kr., 2 frtot készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál, 1898. évi ápril hó 23-án.

Nagy Károly,
kir. táblai bíró.

618-1-1

MIHALOVITS-féle

Harmat-Créme

Arccszépitő kenőcs.

- A Harmat-Créme a legjobb arccszépitő s kézbor-ápoló kenőcs, mely üdév, puhává, fehérré teszi az arcz bőrt.
- A Harmat-Créme sem őlmot, sem higanyt nem tartalmaz s teljesen ártalmatlan hatású.
- A Harmat-Créme nappal is használható, miután nem zsíroz s a poudert jól állja.
- A Harmat Créme nem teszi fényessé az arczot s fehériti a bőrt.
- A Harmat-Créme kiváló jó hatású mindennemű bőrbajoknál; pattanások s mitesszerek (bőr-akák) elmulasztására, napégette s szélkifujta arcznál, s kéznél.
- A Harmat-Créme teljesen zsirtalan, habszerű, jó illatú arczkenőcs egy tégelyének ára egy korona.
- A Harmat Szappan, mely a Créme hatását fokozza, darabonként 35 kr.

Főraktár a készítő MIHALOVITS I. gyógy-szerésznél Debreczenben.

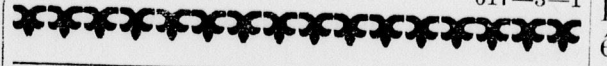

Kiadó tanyabirtok.

Özv. Buday Józsefné Király Ilona tulajdonát és néhai Buday Sándor hagyatékát képező Szepes- és Ebes-pusztai összesen **54²/₃ nyilast**, vagyis 307¹/₂ kat. holdat tevő, 32 kat. hold dohánytermelési engedéllyel ellátott négy tanyabirtok, együtt vagy külön-külön **folyó évi október hó 1-től** számítandó **hat évre** haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni lehet iránta Debreczenben Kossuth-utczán 65. szám alatt **Dr. Király Ferenczcel.**

617-3-1

Hirdetmény.

A debreczeni ev. ref. Collegium tulajdonát képező, a debreczen P.-Elep, Kösülyszeg és álmuzugi 18. számú telekjegyzőkönyvben foglalt **4 nyilas területű tanyabirtoknak haszonbérbe adása a folyó év július hó 9-ik napján d. u. 3 órakor** a Collegium pénztári hivatalában megtartandó árverésen az 1898. évi október 1-től számított hat egymást követő évre történik.

Árverezni szándékozók tartoznak az árverés kezdetén 50 frtot óvadékkul letenni.

Debreczen, 1898. június 12.

Collegiumi ügyészi hivatal.

Gyógyszertár a „Szent-Háromság” KASSÁN.

A hosszabb tapasztalat és számos esetben kipróbált, kitűnő gyors és biztos hatású szer az Adamek-féle kassai

„Kárpáti köszvény-folyadék”

melynek használata után mindig biztos a jó siker. **1 üveg 1 korona.**

Továbbá férfiak részére — kifolyásnál — mint feltétlenül megbízható szer az Adamek-féle

„Cresolin” fecskendő-víz,

melynek használata utasítással együtt **1 korona** az ára.

Minden saját készítményű szerem a gyógyszer-tár védjegyével és sajátkezü aláírásommal van ellátva.

Eredeti minőségben és eredeti árban kapható egyedül a „Fehér Hattyu” gyógyszer-tárban Debreczen, főtér (Piacz-utca) 2144. Tamassy ház.

Ugyanitt kaphatók még jutányos árban a hozzávaló fecskendők, kötszerek és suspensoriumok stb.

Főképviseelő kerestetik.

Egy német, elsőrendű, versenyképes és kiváló biztosítási intézet keres magas jutalék mellett előkelő és kautióképes kerületi képviselőt **Debreczen és vidékére** Debreczen székhelyvel.

Írásbeli ajánlatok Budapest, VII. Erzsébet-körut 53. sz. I. em. 1. ajtó alá intézendők **„Gyermekekbiztosítás”** jelige alatt.

614-2-1

1256-5744
1898.

Hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a város tulajdonát képező Szabolcs vármegye területén fekvő, a Major Bálint-féle kaszálóval együtt 804 kat holdat és 300 □-ölet kitevő ugynevezett „Guti-telek” tagbirtok, **folyó évi július hó 13-ik napján d. e. 9 órakor** a városháza kistermében megtartandó nyilvános árverésen az 1898. évi október hó 1-ső napjától — az 1904. év október 1-ső napjáig terjedő hat évre haszonbérbe kiadati fog.

Az árverési feltételek a város számvevői hivatalánál, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Árverelni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben az árverelő bizottság kezéhez bánatpénzül letenni.

Debreczen, 1898. június 16.

A városi tanács.

616-2-1